

65. אל הציפור

מילים: חיים נחמן ביאליק

לחן: בן יהודה

הטקסט פורסם בכרך השני "הזמיר" (אודסה, 1903: עמוד 35) וכולל בתוכו שבעה בתים שונים מלבד הבית הראשון באידלסון בוחר וכן הבית הראשון של יצירתו. אידלסון בחר ארבעה בתים מתוך שישה עשר בשיר המקורי של ביאליק: בתים 1,2,11 והבית האחרון. הבית האחרון מורכב מהשורה הראשונה של הבית הראשון, השורה השנייה לקוחה מהשורה השנייה של הבית השני והשורות השלישית והרביעית הן השורות השלישית והרביעית של בית מספר 16 (האחרון).

זהו השיר הראשון שחיים נחמן ביאליק מפרסם בשנת 1891. השיר מדבר על הכמיהה לארץ ישראל, מביע את הרעיון הציוני של הבאת גלות היהודים לסיום והגעה לארץ ציון ההיסטורית, ארץ ישראל. הטקסט מציג דיאלוג בין איש לציפור אשר חוזרת מהארצות החמות ומספרת לו על ההזדמנויות הנהדרות שקיימות שם למתיישבים היהודיים שיחזרו לארצם.

הטקסט מותאם למספר לחנים, ומספר מלחינים כתבו לחנים שונים למילים הללו. אידלסון (בן יהודה) מלחין מנגינה לשני קולות בסולם מינורי.